

Środa, 20 października 2010 r.

224. zobowiązuje się do realizacji, w ramach Komisji Specjalnej ds. Kryzysu Finansowego, Gospodarczego i Społecznego i w ścisłej współpracy z parlamentami państwa członkowskich UE, celów wyznaczonych w zakresie jej mandatu z myślą o przyjęciu wspólnych zaleceń;

*

* *

225. upoważnia swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, przewodniczącemu Rady Europejskiej, przewodniczącemu Eurogrupy, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz partnerom społecznym.

Poprawa systemu zarządzania gospodarczego i ram stabilności Unii, zwłaszcza w strefie euro

P7_TA(2010)0377

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2010 r. zawierająca zalecenia dla Komisji dotyczące poprawy zarządzania gospodarką i ram stabilności Unii, w szczególności w strefie euro (2010/2099(INI))

(2012/C 70 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej;
- uwzględniając art. 121, 126, 136, 138 i 352 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Protokół (nr 12) w sprawie procedury nadmiernego deficytu i Protokół (nr 14) w sprawie Eurogrupy, załączone do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikaty Komisji z dnia 12 maja 2010 r. w sprawie zacieśnienia koordynacji polityki gospodarczej (COM(2010)0250) i z dnia 30 czerwca 2010 r. w sprawie wzmocnienia koordynacji polityki gospodarczej w interesie stabilności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – narzędzia na rzecz silniejszego zarządzania gospodarczego w UE COM(2010)0367,
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 27 kwietnia 2010 r. dotyczące zalecenia Rady w sprawie ogólnych wytycznych dla polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii: zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część pierwsza (SEC(2010)0488),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 27 kwietnia 2010 r. dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych polityki zatrudnienia państw członkowskich: zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga (COM(2010)0193), a także swoje stanowisko z dnia 8 września 2010 r.⁽¹⁾ w sprawie tego wniosku,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. pt. „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej⁽²⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0309.

⁽²⁾ Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1

Środa, 20 października 2010 r.

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady nr 1466/97/WE z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady w dniu 7 września 2010 r. zatwierdzające ściślejsze monitorowanie polityki gospodarczej i budżetowej (europejski okres oceny),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 2010 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z posiedzenia w dniach 9 i 10 maja 2010 r.,
- uwzględniając oświadczenie szefów państw lub rządów strefy euro z dnia 7 maja 2010 r.,
- uwzględniając oświadczenie szefów państw i rządów strefy euro z dnia 25 marca 2010 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 i 26 marca 2010 r.,
- uwzględniając oświadczenie z dnia 11 kwietnia 2010 r. w sprawie wsparcia Grecji przez państwa członkowskie należące do strefy euro,
- uwzględniając konkluzje Rady z posiedzenia w dniu 16 marca 2010 r.,
- uwzględniając konkluzje Eurogrupy z dnia 15 marca 2010 r. dotyczące nadzoru nad konkurencyjnością wewnątrz strefy euro i nad nierównowagą makroekonomiczną,
- uwzględniając wytyczne Eurogrupy zatytułowane „Strategia wyjścia i krótkoterminowe priorytety polityczne w strategii Europa 2020: konsekwencje dla strefy euro z dnia 15 marca 2010 r.”,
- uwzględniając konkluzje prezydencji ze szczytu Rady Europejskiej w dniach 22 i 23 marca 2005 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji ze szczytu Rady Europejskiej w dniach 23 i 24 marca 2000 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady Europejskiej z dnia 13 grudnia 1997 r. w sprawie koordynacji polityki gospodarczej w trzecim etapie UGW oraz w sprawie art. 109 i 109b [Traktatu WE],

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

Środa, 20 października 2010 r.

- uwzględniając rezolucję Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie paktu stabilności i wzrostu ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady Europejskiej z dnia 16 czerwca 1997 r. w sprawie wzrostu i zatrudnienia ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Europejskiego Banku Centralnego w sprawie wzmocnienia zarządzania gospodarką w strefie euro z dnia 10 czerwca 2010 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie jakości danych statystycznych w Unii i zwiększonych uprawnień kontrolnych Komisji (Eurostatu) ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie zarządzania gospodarką ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie rocznego przeglądu sytuacji w strefie euro w 2009 r. oraz finansów publicznych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie strategii UE 2020 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 listopada 2008 r. pt. „10 lat istnienia Unii Gospodarczej i Walutowej – sukcesy i wyzwania” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając art. 42 i art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Budżetowej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0282/2010),
  - A. mając na uwadze, że niedawny rozwój sytuacji gospodarczej jasno pokazał, że koordynacja polityki gospodarczej w Unii, w szczególności w strefie euro, nie funkcjonuje wystarczająco dobrze oraz że pomimo swoich obowiązków wynikających z Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) państwa członkowskie nie traktują swojej polityki gospodarczej jako przedmiotu wspólnej troski i nie koordynują jej w Radzie zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu, przy jednoczesnym poszanowaniu kluczowej roli Komisji w procedurze nadzoru,
  - B. mając na uwadze, że ani obecne ramy dotyczące zarządzania gospodarczego i kontroli gospodarczej, ani ramy regulacyjne dotyczące usług finansowych nie zapewniły w wystarczającym stopniu stabilności i wzrostu,
  - C. mając na uwadze, że należy sięgnąć poza środki tymczasowe mające na celu stabilizację strefy euro,
  - D. mając na uwadze, że należy wzmocnić koordynację i nadzór gospodarczy na szczeblu UE, przestrzegając jednocześnie zasady pomocniczości i uwzględniając szczególne wymogi strefy euro oraz wnioski, które trzeba wyciągnąć z niedawnego kryzysu gospodarczego, nie szkodząc przy tym integralności Unii Europejskiej i pamiętając o konieczności równego traktowania państw członkowskich,

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 236 z 2.8.1997, s. 3.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0230.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0224.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0072.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0053.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 16 E z 22.1.2010, s. 8.

Środa, 20 października 2010 r.

- E. mając na uwadze konieczność wzmocnienia koordynacji gospodarczej w całej Unii z uwagi na to, iż stabilność gospodarcza Unii może zależeć od sytuacji gospodarczej jednego z jej członków oraz z uwagi na zaawansowane połączenia gospodarcze między wszystkimi państwami członkowskimi w ramach wspólnego rynku a także perspektywę rozszerzenia strefy euro,
- F. mając na uwadze że, na ile to możliwe, wszystkie 27 państw członkowskich powinno maksymalnie stosować się do wszelkich propozycji zarządzania gospodarczego, przy czym dla państw członkowskich poza strefy euro będzie się to odbywało na zasadzie dobrowolności,
- G. mając na uwadze, że traktat lizboński przekształca była „metodę wspólnotową” – przez jej dostosowanie i wzmocnienie – w „metodę unijną”, według której:
- Rada Europejska określa ogólne kierunki i priorytety polityczne,
  - Komisja wspiera ogólny interes Unii i podejmuje w tym celu odpowiednie inicjatywy,
  - Parlament Europejski i Rada pełnią wspólnie funkcję prawodawczą i budżetową w oparciu o wnioski Komisji,
- H. mając na uwadze, że nowy wzmocniony sposób zarządzania gospodarczego powinien w pełni uwzględniać oraz umacniać unijną zasadę solidarności jako warunek zdolności strefy euro do reagowania na wstrząsy asymetryczne i ataki spekulantów,
- I. mając na uwadze, że obecny kryzys gospodarczy w Unii jest kryzysem wypłacalności, który początkowo przybrał postać braku płynności finansowej, a więc problemu, jakiego w dłuższej perspektywie nie można rozwiązać poprzez zwiększanie długu i tak już bardzo zadłużonych krajów, realizując jednocześnie przyspieszone plany konsolidacji fiskalnej,
- J. mając na uwadze, że polityka zatrudnienia odgrywa kluczową rolę w pobudzaniu wzrostu gospodarczego i konkurencyjności europejskiej społecznej gospodarki rynkowej, zapobiegając zaburzeniom makroekonomicznym i zapewniając integrację społeczną i redystrybucję dochodów,
- K. mając na uwadze, że konieczne jest respektowanie roli Komisji i Europejskiego Banku Centralnego (EBC) zgodnie z TFUE,
- L. mając na uwadze, że w pełni niezależny EBC to niezbędny warunek stabilności euro, niskiej inflacji i korzystnych warunków finansowania wzrostu i zatrudnienia,
- M. mając na uwadze, że baczniej należy się przyjrzeć ukrytym zobowiązaniom i operacjom pozabilansowym, które w perspektywie średnio- i długoterminowej mogą doprowadzić do wzrostu długu publicznego i ograniczenia przejrzystości,
- N. mając na uwadze, że decydenci polityczni muszą w sposób skoordynowany zidentyfikować wspólne wyzwania gospodarcze i społeczne stojące przed UE oraz stawić im czoła,
- O. mając na uwadze, że większe zaangażowanie partnerów społecznych na szczeblu krajowym i europejskim zwiększy poczucie odpowiedzialności zainteresowanych stron w dziedzinie zarządzania gospodarczego i realizacji ogólnej strategii Europa 2020,
- P. mając na uwadze, że należy ustanowić stały mechanizm rozwiązywania kryzysów obejmujący procedury restrukturyzacji długu lub kontrolowanej upadłości w celu zabezpieczenia stabilności finansowej na wypadek kryzysu zadłużenia państwa lub sektora prywatnego, chroniący jednocześnie niezależność EBC,

Środa, 20 października 2010 r.

- Q. mając na uwadze, że obowiązujące obecnie zasady paktu stabilności i wzrostu, w połączeniu ze słabym egzekwowaniem, nie wystarczyły do zagwarantowania solidnej polityki fiskalnej, a szerzej – makroekonomicznej; mając na uwadze potrzebę wzmocnienia ram polityki fiskalnej i makroekonomicznej UE poprzez bardziej rygorystyczne stosowanie środków zapobiegawczych, sankcji i zachęt na podstawie obowiązujących przepisów,
- R. mając na uwadze, że cel polegający na przywróceniu równowagi finansów publicznych musi zostać osiągnięty przez państwa nadmiernie zadłużone, ale sama jego realizacja nie rozwiąże problemu różnic gospodarczych między krajami strefy euro ani w całej Unii,
- S. mając na uwadze, że europejski model społeczny jest atutem wobec ogólnoświatowej konkurencji, który osłabiają różnice w poziomie konkurencyjności gospodarczej państw członkowskich,
- T. mając na uwadze, że istnieje tendencja do migracji, wiedzy, kapitału, innowacji oraz – w mniejszym stopniu – pracy do niektórych regionów oraz że należy nadal rozwijać mechanizmy solidarności finansowej UE zgodnie z celami strategii Europa 2020, w szczególności związanymi z badaniami naukowymi i rozwojem, szkoleniami zawodowymi oraz dotychczasowymi inicjatywami współpracy w dziedzinie edukacji, a ponadto z gospodarką ekologiczną i niskoemisyjną, w celu wspierania innowacji, spójności terytorialnej i społecznej oraz wzrostu gospodarczego,
- U. mając na uwadze, że Unia musi stawić czoła ostrej konkurencji ze strony krajów o gospodarkach wschodzących, stabilne finanse publiczne mają istotne znaczenie z punktu widzenia wspierania nowych możliwości, innowacji i wzrostu gospodarczego, a tym samym tworzenia europejskiego społeczeństwa opartego na wiedzy,
- V. mając na uwadze, że konsolidacja budżetowa może mieć niekorzystny wpływ na usługi publiczne i na ochronę socjalną,
- W. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy oraz zrównoważone finanse publiczne są warunkiem wstępnym stabilności społecznej i gospodarczej, długoterminowej konsolidacji podatkowej oraz dobrobytu,
- X. mając na uwadze, że polityka fiskalna wielu państw członkowskich często jest procykliczna, a średnioterminowe cele budżetowe paktu stabilności i wzrostu w poszczególnych krajach są rzadko ściśle egzekwowane i realizowane,
- Y. mając na uwadze, że polityka zatrudnienia odgrywa kluczową rolę w zapewnieniu wzrostu wynikającego z dużego nakładu siły roboczej i konkurencyjności gospodarki europejskiej, zwłaszcza w kontekście starzejących się społeczeństw,
- Z. mając na uwadze, że zakończenie tworzenia rynku wewnętrznego, zalecane w sprawozdaniu M. Montiego, jest niezwykle istotne dla prawdziwego europejskiego zarządzania gospodarką⁽¹⁾,
- AA. mając na uwadze, że niezrównoważone finanse, a także nadmierne zagregowane (publiczne i prywatne) zadłużenie poszczególnych państw członkowskich może oddziaływać na całą Unię, mając na uwadze, że należy dążyć do odpowiedniej równowagi między inwestycjami w zrównoważony i sprzyjający tworzeniu zatrudnienia wzrost a zapobieganiem nadmiernym zaburzeniom równowagi w ciągu cyklu gospodarczego, zgodnie ze zobowiązaniami i wytycznymi na szczeblu Unii, przy jednoczesnym uwzględnieniu spójności społecznej i interesu przyszłych pokoleń, tak aby przywrócić zaufanie do europejskich finansów publicznych,
- AB. mając na uwadze, że proces obniżania długoterminowego deficytu musi iść w parze z innymi wysiłkami na rzecz pobudzenia gospodarki, takimi jak lepsze warunki wstępne inwestowania, sprawniejszy i rozwinięty rynek wewnętrzny, co zapewni większe możliwości i wzmoczoną konkurencyjność,
- AC. mając na uwadze, że należy uznać znaczenie, jakie dla wzrostu gospodarczego i większej konkurencyjności UE mają strategie polityczne finansowane z budżetu UE, w tym polityka spójności,

(1) „Nowa strategia na rzecz jednolitego rynku – w służbie gospodarki i społeczeństwa Europy”: sprawozdanie dla przewodniczącego Komisji Europejskiej przygotowane przez prof. Mario Montiego, 9 maja 2010 r.

Środa, 20 października 2010 r.

- AD. mając na uwadze, że ostatni kryzys gospodarczy pokazał wyraźnie, że nadmierne rozbieżności w zakresie makroekonomii i konkurencyjności oraz zaburzenia równowagi fiskalnej i równowagi rachunku obrotów bieżących w strefie euro, a szerzej w Unii stale wzrastały w latach poprzedzających kryzys z powodu m.in. braku lepszej koordynacji i kontroli gospodarczej i powinny zostać w pełni uwzględnione,
- AE. mając na uwadze, że Parlament Europejski od lat wzywa do poprawy zarówno zarządzania gospodarczego w samej UE, jak i w odniesieniu do zewnętrznej reprezentacji UE w międzynarodowych forach gospodarczych i monetarnych,
- AF. mając na uwadze, że lepsze zarządzanie gospodarką musi iść w parze z nasilaniem legitymacji demokratycznej zarządzania europejskiego, które należy osiągnąć dzięki większemu i bardziej terminowemu zaangażowaniu w ten proces Parlamentu Europejskiego oraz parlamentów państw członkowskich, potrzebna jest dalsza koordynacja, w duchu wzajemnego szacunku, między Parlamentem Europejskim a parlamentami państw członkowskich,
- AG. mając na uwadze, że decyzje podjęte wiosną 2010 r. w celu zagwarantowania stabilności euro to jedynie tymczasowe rozwiązania, które będą wymagały wsparcia w postaci środków politycznych na szczeblu krajowym, a także silniejszych ram dotyczących zarządzania gospodarczego na szczeblu UE, zwłaszcza w państwach członkowskich należących do strefy euro,
- AH. mając na uwadze, że wszelkie ulepszenia w zakresie nadzoru i zarządzania gospodarczego muszą opierać się na dokładnych i porównywalnych danych statystycznych dotyczących odpowiednich strategii gospodarczych i stanowisk zainteresowanych państw członkowskich,
- AI. mając na uwadze, że aby Europa stała się podmiotem wiodącym w skali globalnej, a także najbardziej konkurencyjnym społeczeństwem opartym na wiedzy, należy jak najszybciej wprowadzić długoterminowe środki wspierania wzrostu,
- AJ. mając na uwadze, że TFUE daje Unii zwiększone uprawnienia w zakresie wzmocnienia zarządzania gospodarczego w Unii, a jego postanowienia powinny być w pełni wykorzystywane, chociaż w perspektywie dłużej terminowej nie powinno się wykluczać zmian w postanowieniach TFUE, mimo że zmiany te prawdopodobnie okażą się niewłaściwe,
- AK. mając na uwadze, że wszelkie ostateczne kary za nieprzestrzeganie celów zawartych w pakcie stabilności i wzrostu muszą wynikać z niedostatecznej woli wypełnienia tych celów lub z oszustwa, nigdy natomiast z braku możliwości realizacji tych celów z przyczyn niezależnych od danego państwa członkowskiego,
- AL. mając na uwadze fakt, że instytucje powinny przygotować się na ewentualną potrzebę dokonania rewizji traktatów,
- AM. mając na uwadze, że art. 48 Traktatu o Unii Europejskiej przyznaje Parlamentowi Europejskiemu uprawnienia do przedkładania propozycji zmiany traktatów,
- AN. mając na uwadze, że aby zrealizować cele Unii w tej dziedzinie, należy ustanowić i wdrażać kompleksowe akty prawa wtórnego; mając na uwadze, że wzmocnienie zarządzania gospodarczego dla Unii oparte na postanowieniach TFUE ma istotne znaczenie, że metoda unijna powinna być w pełni wykorzystywana oraz że konieczne jest respektowanie kluczowej roli Parlamentu Europejskiego i Komisji w celu promowania wzajemnego wzmocnienia strategii politycznych,
- AO. mając na uwadze, że wszelkie wnioski ustawodawcze powinny sprzyjać zdecydowanym środkom zachęcającym do prowadzenia zrównoważonej, wzmocniającej wzrost polityki gospodarczej, zapobiegać pokusie nadużyć, być zgodne z innymi instrumentami i przepisami UE, maksymalizować korzyści czerpane z euro jako wspólnej waluty w strefie euro oraz przywracać zaufanie do gospodarek europejskich i euro,

Środa, 20 października 2010 r.

- AP. mając na uwadze, że należy poprawić spójność publicznych inwestycji krótko-, średnio- i długoterminowych oraz że inwestycje te, w szczególności w zakresie infrastruktury, powinny być skutecznie wykorzystywane i przeznaczane z uwzględnieniem celów strategii Europa 2020, w szczególności w zakresie badań naukowych i rozwoju, innowacyjności i edukacji, aby zwiększyć wydajność zasobów i konkurencyjność, poprawić produktywność, stworzyć miejsca pracy i wzmocnić rynek wewnętrzny,
- AQ. mając na uwadze, że w celu promowania wzrostu gospodarczego firmy i przedsiębiorcy muszą uzyskać rzeczywistą możliwość rozwoju i docierania do 500 mln konsumentów w Unii; mając na uwadze, że w związku z tym należy w pełni rozwinąć wewnętrzny rynek usług,
- AR. mając na uwadze, że różne modele konkurencyjności w Unii powinny być dostosowane do priorytetów i potrzeb specyficznych dla poszczególnych krajów przy jednoczesnym uwzględnianiu obowiązków wynikających z TFUE,
- AS. mając na uwadze, że Unię musi charakteryzować wspólne stanowisko w międzynarodowym systemie walutowym, międzynarodowych instytucjach finansowych i forach; mając na uwadze, że w duchu TFUE Rada musi zasięgać opinii Parlamentu Europejskiego przed przyjmowaniem decyzji na mocy art. 138 TFUE i potrzebuje zgody Parlamentu przed ustalaniem wspólnych stanowisk w dziedzinach, do których w ramach działań wewnętrznych ma zastosowanie zwykła procedura legislacyjna,
- AT. mając na uwadze, że cele paktu stabilności i wzrostu muszą być zgodne nie tylko ze strategią Europa 2020, ale również z innymi kompromisami dotyczącymi wydatków na pomoc na rzecz rozwoju, badania i rozwój, środowisko naturalne, edukację i likwidację ubóstwa,
- AU. mając na uwadze, że w celu uniknięcia dalszego pogłębiania istniejących rozbieżności w konkurencyjności w UE i podważania sukcesu nowego silniejszego zarządzania gospodarką, a także celów strategii Europa 2020 w zakresie tworzenia miejsc pracy i trwałego rozwoju, europejska strategia konsolidacji podatkowej powinna w pełni uwzględniać szczególne cechy poszczególnych państw członkowskich i unikać nazbyt uproszczonego podejścia „jedno rozwiązanie jest dobre dla wszystkich”,
- AV. mając na uwadze, że żadne proponowane nowe środki nie powinny mieć niewspółmiernego wpływu na najbardziej narażone państwa członkowskie, szkodząc ich wzrostowi gospodarczemu i staraniom na rzecz spójności,
- AW. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy, który doprowadził do pilnego przyjęcia europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej w maju 2010 r. za pomocą rozporządzenia Rady (UE) nr 407/2010, z wykorzystaniem art. 122 ust. 2 TFUE jako podstawy prawnej, bez konsultacji z Parlamentem,
- AX. mając na uwadze, że stanowisko Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 5/2010 obejmuje niezbędne modyfikacje dotyczące utworzenia nowej pozycji budżetowej 01 04 01 03 w dziale 1 A na potrzeby gwarancji kredytowych w wysokości do 60 mld euro udostępnianych przez Unię Europejską na mocy art. 122 ust. 2 TFUE oraz odpowiednio nowego art. 8 0 2 po stronie przychodów,
- AY. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie mogą być zmuszone do skorzystania z pakietu ratunkowego, zobowiązując się tym samym do uwzględnienia różnych zawartych w nim środków, które będą dostosowane do sytuacji poszczególnych krajów korzystających z pomocy,
- AZ. mając na uwadze, że w dniu 29 września 2010 r. Komisja przyjęła wnioski ustawodawcze dotyczące zarządzania gospodarczego, które częściowo zaspokajają potrzebę wprowadzenia środków służących poprawie zarządzania gospodarczego, jakie określono w niniejszej rezolucji; mając na uwadze, że Parlament zajmie się tymi wnioskami ustawodawczymi zgodnie z odpowiednimi postanowieniami TFUE; mając na uwadze, że niniejsza rezolucja nie stanowi ograniczenia dla żadnych przyszłych stanowisk Parlamentu w tej sprawie,

Środa, 20 października 2010 r.

1. zwraca się do Komisji, aby jak najszybciej przedstawiła Parlamentowi – po konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami i na podstawie odpowiednich postanowień TFUE – wnioski ustawodawcze w celu poprawy ram zarządzania gospodarczego Unii, w szczególności w strefie euro, zgodnie ze szczegółowymi zaleceniami przedstawionymi w załączniku, o ile zalecenia te nie zostały jeszcze uwzględnione przez Komisję we wnioskach ustawodawczych z dnia 29 września 2010 r. w sprawie zarządzania gospodarczego;
2. stwierdza, że zalecenia przedstawione w załączniku są zgodne z zasadą pomocniczości oraz podstawowymi prawami obywateli Unii Europejskiej;
3. zwraca się do Komisji o rozpoczęcie refleksji nad zmianami instytucjonalnymi, które – poza środkami, które mogą i powinny zostać niezwłocznie wprowadzone w ramach obowiązujących traktatów – mogą okazać się konieczne w celu zapewnienia spójnego i skutecznego zarządzania gospodarką;
4. uważa, że skutki finansowe składanego wniosku muszą być pokryte z odpowiednich środków budżetowych z uwzględnieniem obecnych pozycji deficytowych i środków oszczędnościowych w państwach członkowskich;
5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz szczegółowych zleceń przedstawionych w załączniku Komisji, Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, przewodniczącemu Eurogrupy oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI SKŁADANEGO WNIOSKU

Zalecenie 1: Ustanowienie spójnych i przejrzystych ram wielostronnego nadzoru nad rozwojem sytuacji makroekonomicznej w Unii i państwach członkowskich oraz nasilenie nadzoru fiskalnego

Akt ustawodawczy powinien mieć formę rozporządzenia (rozporządzeń) w sprawie wielostronnego nadzoru nad kierunkami polityki gospodarczej i rozwojem sytuacji – w oparciu o art. 121 ust. 6 TFUE – zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1466/97 w sprawie części prewencyjnej paktu stabilności i wzrostu i uzupełniającego go o nowe rozporządzenie mające na celu stworzenie ram opartych na zasadach i przejrzystym nadzorze w przypadku nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej, negatywnych skutków ubocznych i sytuacji w zakresie konkurencyjności:

- zapewnienie corocznej debaty z udziałem Parlamentu Europejskiego, Komisji, Rady i przedstawicieli parlamentów państw członkowskich na temat programów stabilności i konwergencji (SCP) i krajowych programów reform (KPR) oraz na temat oceny zmian krajowych sytuacji gospodarczych w ramach europejskiego okresu oceny,
- określenie zakresu wielostronnego nadzoru w oparciu o określone w TFUE instrumenty i oceny dokonane przez Komisję (art. 121, w szczególności ust. 5 i 6, oraz 148) w celu ujęcia wzrostu i jego wpływu gospodarczego na zatrudnienie w te same ramy prawne, co istniejące instrumenty dążące do zapobiegania nadmiernym zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i nierównoważonej polityce podatkowej oraz dotyczące niestabilności finansowej (tj. uniemożliwiające postawanie baniek finansowych wynikających z nadmiernego napływu środków kredytowych), odnoszące się do problemów związanych z inwestycjami długoterminowymi i trwałym wzrostem, z myślą o realizacji celów strategii Europa 2020 i o innych istotnych elementach; regularne oceny ryzyka systemowego prowadzone przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego powinny stanowić nieodłączną część rocznej procedury nadzoru,
- ustanowienie wzmocnionych ram nadzoru analitycznego (łącznie z tabelą wyników zawierającą określone wartości progowe wczesnego ostrzegania) wyposażonych we właściwe narzędzia metodyczne i o odpowiedniej przejrzystości w celu skutecznego prowadzenia wielostronnego nadzoru w oparciu o zharmonizowane wskaźniki gospodarcze (realne i nominalne), które mogą mieć wpływ na pozycje konkurencyjne i/lub nadmierne zaburzenia równowagi; tymi kluczowymi wskaźnikami mogą być: realne efektywne kursy wymiany, rachunek obrotów bieżących, produktywność (w tym produktywność zasobów i ogólna wydajność produkcyjną), jednostkowe koszty pracy, wzrost akcji kredytowej i zmiany cen aktywów (w tym aktywów finansowych i na rynkach nieruchomości), tempo wzrostu i inwestycji, stopa bezrobocia, wartość aktywów zagranicznych netto, zmiany podstawy opodatkowania, ubóstwo i spójność społeczna oraz wskaźniki zewnętrznych efektów środowiskowych; należy określić progi alarmowe wskaźników zawartych w tabeli wyników, a wszelkim zmianom tych wskaźników musi towarzyszyć jakościowa ocena Komisji,

Środa, 20 października 2010 r.

- wdrożenie gruntownej kontroli poszczególnych krajów, jeżeli okaże się ona konieczna zgodnie z tabelą wyników i zgodnie z odnośną oceną jakościową, o której mowa powyżej; oprócz tej gruntownej kontroli poszczególnych krajów państwa członkowskie są odpowiedzialne za podejmowanie decyzji dotyczących polityki krajowej mającej na celu reagowanie (zapobieganie i korygowanie) na zaburzenia równowagi ekonomicznej, przy czym należy uwzględnić szczególne zalecenia Komisji oraz wymiar unijny tej polityki krajowej, szczególnie w przypadku państw należących do strefy euro; dostosowywanie musi być ukierunkowane zarówno na państwa o nadmiernym deficycie, jak i państwa o nadmiernej nadwyżce, z uwzględnieniem szczególnych warunków występujących w poszczególnych państwach, jak sytuacja demograficzna, poziom zadłużenia prywatnego, tendencje w płacach w zestawieniu z wydajnością pracy, zatrudnienie – zwłaszcza młodzieży – oraz bilans rachunku obrotów bieżących,
- powierzenie Komisji rozwijania odpowiednich narzędzi analitycznych i wiedzę fachową w celu badania podstawowych przyczyn utrzymujących się rozbieżnych tendencji w strefie euro, w tym wpływu wspólnej polityki na tworzące ją zróżnicowane systemy gospodarcze,
- ustanowienie wspólnych zasad bardziej skutecznego korzystania z ogólnych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej połączonych z wytycznymi w sprawie zatrudnienia, jako podstawowego narzędzia do wyznaczania wytycznych gospodarczych, nadzoru i zaleceń dotyczących poszczególnych państw członkowskich, z uwzględnieniem strategii Europa 2020, przy jednoczesnym wzięciu pod uwagę zbieżności i rozbieżności między państwami członkowskimi oraz ich krajowych atutów konkurencyjnych, w tym sytuacji demograficznej, w celu wzmocnienia odporności gospodarki na wstrząsy zewnętrzne oraz na ewentualny wpływ decyzji państw członkowskich na inne państwa członkowskie, szczególnie w strefie euro,
- wprowadzenie mechanizmu na poziomie krajowym służącego do oceny realizacji priorytetów strategii „Europa 2020” i realizacji odpowiednich celów zawartych w krajowym programie reform, aby wspierać roczną ocenę dokonywaną przez instytucje UE,
- ustanowienie procedur umożliwiających Komisji wydawanie wczesnych ostrzeżeń i udzielanie bezpośrednio państwom członkowskim porad politycznych na wczesnym etapie, w przypadkach występowania trwałych i powiększających się zaburzeń równowagi makroekonomicznej przejrzysta i obiektywna procedura powinna umożliwić zaklasyfikowanie państwa członkowskiego jako znajdującego się w „sytuacji nadmiernego zaburzenia równowagi”, co pociągnie za sobą ściślejszy nadzór,
- ustanowienie „europejskiego okresu oceny” w celu porównania i oceny projektów budżetów państw członkowskich (głównych elementów i założeń), po dyskusji przeprowadzonej przez parlamenty państw członkowskich, w celu lepszej oceny wdrażania i przyszłego wykonywania SCP i KPR; należy przestrzegać europejskich i krajowych przepisów i procedur budżetowych; państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje SCP i KPR w kwietniu, po odpowiednich konsultacjach z parlamentami państw członkowskich oraz z uwzględnieniem przepisów i wniosków na szczeblu UE; Parlament Europejski może ze swej strony ustanowić systematyczny sposób wspierania debaty publicznej i zwiększania świadomości, widoczności i odpowiedzialności w odniesieniu do omawianych procedur, określając też sposób wdrażania uzgodnionych zasad przez instytucje UE,
- ustanowienie „europejskiego okresu oceny”, aby zająć się potencjalnymi skutkami ubocznymi krajowej polityki fiskalnej, jak również wcześniej identyfikować nadmierny deficyt budżetowy i gwarantować spójność między działaniami na szczeblu UE i na szczeblu krajowym zgodnie ze zintegrowanymi wytycznymi, a także realizację celów ilościowych i jakościowych, takich jak wzrost i zatrudnienie, co umożliwiłoby rzeczywisty i terminowy wkład wszystkich zainteresowanych stron, w tym parlamentów państw członkowskich i Parlamentu Europejskiego, a także konsultacje z partnerami społecznymi,
- czuwanie nad tym, aby dyskusje na temat rocznych zaleceń dotyczących działań, jakie powinny zostać przeprowadzone, odbywały się w Parlamencie przed przeprowadzeniem debat w Radzie Europejskiej.
- dopilnowanie, aby podstawowe założenia i wskaźniki stosowane w bazowych prognozach wykorzystywanych do przygotowywania krajowych SCP i KPR były pozyskiwane w sposób solidny i konsekwentny, szczególnie w strefie euro, przyjęcie metody trójkątnej, obejmującej scenariusz negatywny, scenariusz odniesienia i scenariusz korzystnych uwarunkowań makroekonomicznych, z uwzględnieniem niepewnej międzynarodowej sytuacji gospodarczej; metody obliczania głównych zbiorczych danych budżetowych powinny być nadal harmonizowane w celu ułatwienia porównywania państw członkowskich,
- wprowadzenie w SCP i KPR większego zaangażowania na rzecz przestrzegania średniookresowego celu budżetowego, który uwzględnia obecny poziom zadłużenia oraz ukryte zobowiązania państw członkowskich, w szczególności w odniesieniu do starzejącego się społeczeństwa,
- wprowadzenie silniejszego związku między SCP i KPR a rocznymi i wieloletnimi krajowymi ramami budżetowymi przy jednoczesnym przestrzeganiu krajowych przepisów i procedur,
- wprowadzenie skuteczniejszej oceny SCP z punktu widzenia ich wzajemnych powiązań z celami innych państw członkowskich, a także celami na poziomie Unii przed przyjęciem strategii przewidzianych w SCP na poziomie krajowym,

Środa, 20 października 2010 r.

- wprowadzenie silnego zaangażowania parlamentów państw członkowskich oraz konsultacji z partnerami społecznymi przed formalnym zaprezentowaniem SCP i KPR na poziomie UE w uzgodnionym terminie, na przykład poprzez coroczną debatę toczoną między parlamentami państw członkowskich i Parlamentem Europejskim na temat zintegrowanych wytycznych i ich poszczególnych założeń budżetowych,
- wprowadzenie bardziej systematycznego porównywania ex post planowanego kursu polityki budżetowej, a także polityki wzrostu oraz tworzenia miejsc pracy, tak jak określiły to państwa członkowskie w swoich SCP i KPR zgodnie z faktycznymi wynikami, przy jednoczesnej próbie wyjaśnienia znacznych rozbieżności pomiędzy liczbami planowanymi a realizowanymi i reagowaniu na nie,
- zadbanie, aby roczne zalecenia polityczne oraz ostrzeżenia Komisji dotyczące wypełniania przez państwa członkowskie celów strategii Europa 2020 były brane pod uwagę oraz aby tworzone sankcje i zachęty w celu zapewnienia wypełniania przez państwa członkowskie tych celów,
- zapewnienie większej odpowiedzialności i przejrzystości wobec Parlamentu w odniesieniu do dokonanej na szczeblu UE oceny SCP i KPR w celu zwiększenia świadomości społecznej i wywierania większej presji na własne środowisko,
- ustanowienie pod egidą Komisji niezależnego, systematycznego i sprawdzonego procesu oceniania SCP i KPR w celu uzyskania bardziej przejrzystego podejścia i bardziej niezależnej oceny,
- wprowadzenie szczególnych procedur i wymogu, aby przed podjęciem decyzji w zakresie polityki gospodarczej państwa członkowskie, w szczególności należące do strefy euro, informowały siebie nawzajem oraz Komisję o oczekiwanych znacznych efektach ubocznych, które mogą zagrażać sprawnemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego oraz Unii Gospodarczej i Walutowej (UGW),
- ustanowienie wymogu, aby państwa członkowskie przekazywały Komisji dodatkowe informacje, jeżeli pojawią się istotne obawy, że prowadzona polityka może zakłócić wzrost w całej Unii lub właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego bądź UGW lub stanowić zagrożenie dla celów określonych na szczeblu Unii, a mianowicie w ramach strategii Europa 2020,
- uwzględnienie oceny Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego w ramach wielostronnego nadzoru, w szczególności w zakresie stabilności finansowej, testów warunków skrajnych, potencjalnych zewnętrznych i wewnętrznych skutków ubocznych oraz nagromadzenia nadmiernego zadłużenia prywatnego,
- ustanowienie solidnych i przejrzystych ram nadzoru gospodarczego obejmujących dwa filary – politykę gospodarczą i politykę zatrudnienia – na podstawie art. 121 i 148 TFUE. W filarze polityki zatrudnienia jako elemencie zmienionej i udoskonalonej europejskiej strategii zatrudnienia ramy takie powinny pozwalać na ocenę stosowności polityki zatrudnienia w świetle jej wytycznych, by umożliwić sformułowanie autentycznych wskazówek z uwzględnieniem wymiaru europejskiego i efektów ubocznych, a następnie wykorzystanie ich w tworzeniu polityki krajowej. Ponadto należy opracować na czas zalecenia zapobiegawcze wychodzące naprzeciw głównym słabościom i wyzwaniom, przed jakimi stoi polityka zatrudnienia i rynki pracy państw członkowskich,
- wzmocnienie roli Komitetu ds. zatrudnienia, o którym mowa w art. 150 TFUE, zwłaszcza w kwestiach dotyczących pracy transgranicznej, oraz wzmocnienie roli Komitetu ds. ochrony socjalnej o którym mowa w art. 160 TFUE,
- zadbanie, aby – przy dokonywaniu wszelkich ocen budżetowych – wyraźnie uwzględniane były reformy strukturalne przeprowadzane w państwach członkowskich, w szczególności reformy systemu emerytalnego, opieki zdrowotnej i ochrony socjalnej mające wychodzić naprzeciw zmianom demograficznym, a także reformy dotyczące pomocy, kształcenia i badań naukowych, przy czym należy przywiązywać taką samą wagę do zrównoważenia systemu i do dostatecznego zakresu środków; należy również ocenić wpływ tych reform na zatrudnienie i sytuację społeczną, zwłaszcza na grupy społeczne podatne na zagrożenia, tak aby żaden przepis nie mógł zostać wprowadzony bez uprzedniej oceny jego skutków dla zatrudnienia i ochrony socjalnej w państwach członkowskich,
- uruchomienie horyzontalnej klauzuli socjalnej z traktatu lizbońskiego z uwzględnieniem praw i celów socjalnych przy określaniu nowych strategii politycznych UE,
- zadbanie o to, by Parlament Europejski w stosowny sposób został zaangażowany w cykl nadzoru polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia oraz w ocenę społecznego wpływu tych dziedzin polityki; w tym kontekście harmonogram i proces przyjmowania zintegrowanych wytycznych, zwłaszcza wytycznych polityki zatrudnienia, powinien dawać Parlamentowi Europejskiemu czas niezbędny do wypełnienia jego roli doradczej zgodnie z art. 148 ust. 2 TFUE,

Środa, 20 października 2010 r.

- wprowadzenie solidnych i przejrzystych ram nadzoru i oceny wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia, określonych na podstawie najważniejszych celów UE, które należy uzupełnić odpowiednimi celami cząstkowymi, wskaźnikami i tabelami wyników, przy uwzględnieniu specyfiki wynikającej dla poszczególnych państw członkowskich ze zróżnicowania sytuacji wyjściowej w każdym z nich.
- zwrócenie się do jednostek Rady EPSCO i ECOFIN oraz ich odnośnych grup roboczych o zacieśnienie współpracy, szczególnie poprzez organizowanie dwa razy w roku wspólnych posiedzeń, celem zapewnienia rzeczowego powiązania odpowiednich dziedzin polityki.

Zalecenie 2: Wzmocnienie zasad paktu stabilności i wzrostu

Akt ustawodawczy, który ma zostać przyjęty (na podstawie między innymi art. 126 TFUE) powinien zmierzać w szczególności do wzmocnienia środków zapobiegawczych paktu stabilności i wzrostu oraz obejmować kary i zachęty bardziej sensowne z punktu widzenia gospodarczego i politycznego, biorąc jednocześnie pod uwagę strukturę deficytu i zadłużenia krajowego (w tym ukryte zobowiązania), „cykl koniunkturalny”, w celu unikania procyklicznej polityki budżetowej, a także charakter dochodów i wydatków publicznych niezbędnych do przeprowadzenia reform strukturalnych służących zwiększeniu wzrostu gospodarczego; wszystkie państwa członkowskie powinny dążyć do osiągnięcia postępu, jednak państwa o większych niedoborach powinny ogólnie przyczyniać się bardziej do osiągania celów dotyczących salda zadłużenia i deficytu; Przy ocenie zaburzeń równowagi rachunku obrotów bieżących należy też brać pod uwagę zmiany demograficzne:

- włączenie lepszych kryteriów „zadłużenia” („aspekt zrównoważenia”) w poszczególne etapy procedury nadmiernego deficytu oraz określenie procedury nadzorowania nadmiernego zadłużenia na podstawie poziomu zadłużenia brutto; procedura nadzorowania nadmiernego zadłużenia wymagałaby szczegółowych regularnych sprawozdań dotyczących dynamiki zadłużenia i deficytu, ich wzajemnych powiązań i ewolucji, przy jednoczesnym uwzględnianiu sytuacji poszczególnych krajów i przy umożliwieniu stosowania różnych harmonogramów przez poszczególne państwa członkowskie w celu powrotu do wartości docelowych określonych w pakcie stabilności i wzrostu; Komisja powinna konsultować się z europejskimi i odpowiednimi krajowymi partnerami społecznymi w ramach procedury nadzorowania nadmiernego zadłużenia,
- uwzględnienie w większym stopniu poziomu zadłużenia, profilu zadłużenia (w tym terminu zapadalności) i dynamiki zadłużenia (na podstawie oceny stabilności finansów publicznych) w tempie zbliżania się do określonego dla danego państwa członkowskiego średniookresowego celu budżetowego, który zostanie ujęty w SCP,
- ustanowienie w ramach procedury nadzorowania nadmiernego zadłużenia wyraźnych zharmonizowanych ram pomiaru i monitorowania dynamiki zadłużenia, w tym ukrytych i warunkowych zobowiązań, takich jak publiczne zobowiązania emerytalne i gwarancje publiczne (dotyczące m.in. kapitału, odsetek czy przepływu dochodów) w inwestycjach partnerstw publiczno prywatnych, oraz kosztu takich inwestycji dla krajowych budżetów na przestrzeni lat,
- stworzenie zróżnicowanych w zależności od poszczególnych krajów ram czasowych procesu konsolidacji podatkowej, co nastąpi nie później niż w 2015 r., w związku z dostosowywaniem wszystkich poziomów deficytu publicznego do wymogów określonych w pakcie stabilności i wzrostu,
- ustanowienie mechanizmu monitorowania obejmującego możliwe ostrzeżenia i dodatkowe kary i zachęty dla państw członkowskich, które nie osiągnęły swojego, średniookresowego celu budżetowego, lub nie zbliżają się doń w uzgodnionym tempie, jak również możliwe bodźce gospodarcze dla krajów, które osiągnęły swój średniookresowy cel budżetowy szybciej niż oczekiwano,
- ustanowienie minimalnych zasad i wytycznych dotyczących krajowych procedur budżetowych (tj. rocznych i wieloletnich ram finansowych) w celu wywiązania się z obowiązku określonego w art. 3 protokołu (nr 12) w sprawie procedury nadmiernego deficytu; wspomniane krajowe ramy powinny zawierać wystarczające informacje zarówno na temat wydatków, jak i dochodów planowanych działań budżetowych, aby umożliwić rozsądną dyskusję i kontrolę planów budżetowych zarówno na poziomie krajowym, jak i na poziomie UE; ponadto konieczne jest prowadzenie dalszych prac nad porównywalnością budżetów krajowych w odniesieniu do ich kategorii wydatków i dochodów oraz odzwierciedlanych tam priorytetów politycznych,
- zachęcanie do wprowadzenia na szczeblu krajowym mechanizmów wczesnego ostrzegania w zakresie kontroli budżetowej,
- ustalenie z góry określonych i działających zapobiegawczo środków strefie euro, które zostaną określone zgodnie z jednoznacznymi kompetencjami Komisji, zarówno w przypadku zapobiegawczego, jak i korekcyjnego narzędzia paktu stabilności i wzrostu, aby ułatwić podejmowanie kroków w zakresie wczesnego ostrzegania i stopniowe ich stosowanie,
- egzekwowanie i wdrażanie takich sankcji i zachęt w odniesieniu do państw członkowskich strefy euro, z uwzględnieniem bardzo bliskich wzajemnych powiązań z gospodarkami spoza strefy euro, zwłaszcza tymi, których przystąpienie do strefy euro jest oczekiwane, w ramach nowych wielostronnych ram kontrolnych oraz wzmocnionych instrumentów paktu stabilności i wzrostu, w szczególności z silniejszym naciskiem na średniookresowy cel budżetowy,

Środa, 20 października 2010 r.

- dokonanie niezbędnych zmian w wewnętrznej procedurze decyzyjnej Komisji, z należyтым uwzględnieniem obecnych zasad zapisanych w TFUE, w celu zagwarantowania skutecznego i szybkiego wdrożenia mechanizmów sankcji zgodnie z jej jednoznacznymi, w szczególności w odniesieniu do państw członkowskich strefy euro,
- zadbanie, aby decyzja dotycząca przestrzegania przez państwa członkowskie postanowień paktu stabilności i wzrostu była podejmowana przez Komisję bardziej niezależnie od Rady, w celu zapewnienia pełnej zgodności z zasadami paktu stabilności i wzrostu.

Zalecenie 3: Poprawa zarządzania gospodarczego w strefie euro przez Eurogrupę oraz całą Unię Europejską

Uznając znaczenie faktu, że wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej uczestniczą w osiągnięciu spójności gospodarczej, uznając jednak również, że kraje strefy euro są w innej sytuacji niż pozostałe państwa członkowskie, gdyż nie dysponują mechanizmem kursów walutowych, jeżeli muszą dostosować względne ceny, i że wspólnie ponoszą odpowiedzialność za funkcjonowanie europejskiej unii walutowej jako całości, nowe zasady oparte na pozostałych zaleceniach określonych w niniejszej rezolucji oraz w art. 136 TFUE i w dotyczącym go protokole (nr 14) w sprawie Eurogrupy mają na celu:

- ustanowienie specjalnych ram dla strefy euro służących dokładniejszemu monitorowaniu przede wszystkim nadmiernych makroekonomicznych rozbieżności, wzrostu gospodarczego, poziomu bezrobocia, konkurencyjności cenowej, realnych kursów walutowych, wzrostu akcji kredytowej oraz bieżących zmian rachunku zainteresowanych państw członkowskich,
- ustanowienie regularnych ram mających na celu zwiększenie koordynacji między wszystkimi państwami członkowskimi UE z myślą o monitorowaniu i wspieraniu spójności gospodarczej oraz prowadzeniu dyskusji nad potencjalnymi zaburzeniami równowagi makroekonomicznej w Unii,
- zwiększenie znaczenia rocznych sprawozdań dotyczących nadzoru w strefie euro opartych na kwartalnych sprawozdaniach tematycznych dla wielu krajów ze skupieniem z jednej strony na potencjalnych skutkach ubocznych wywołanych zmianami w światowej gospodarce oraz polityką i okolicznościami mającymi szczególny wpływ na niektóre państwa członkowskie strefy euro, a z drugiej strony na wpływie, jaki decyzje gospodarcze podejmowane przez Eurogrupę mogą wywierać na kraje i regiony poza strefą euro, należy zwrócić szczególną uwagę na wskazanie strategii politycznych wywołujących pozytywne skutki uboczne, w szczególności w okresie pogorszenia koniunktury gospodarczej, a tym samym wspierają zrównoważony wzrost w całej strefie euro,
- wzmocnienie składu sekretariatu przewodniczącego Eurogrupy,
- zaproponowanie, aby komisarz odpowiedzialny za sprawy gospodarcze i monetarne był również wiceprzewodniczącym Komisji i aby powierzono mu zadanie polegające na zapewnieniu spójności aktywności gospodarczej UE, łącznie z nadzorowaniem, w jaki sposób Komisja wypełnia swoje obowiązki gospodarcze, podatkowe i dotyczące rynku finansowego, i z koordynowaniem innych aspektów działalności gospodarczej Unii;
- zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności w podejmowaniu decyzji przez Eurogrupę poprzez nawiązanie regularnego dialogu z przewodniczącym Eurogrupy w ramach przedmiotowo właściwej komisji w Parlamencie, a także poprzez szybkie publikowanie na stronie internetowej Eurogrupy podejmowanych przez nią decyzji; zadbanie, aby państwa członkowskie nienależące do strefy euro, a co najmniej państwa objęte obowiązkiem przyjęcia wspólnej waluty, miały dostęp do debaty w ramach Eurogrupy.

Zalecenie 4: Ustanowienie solidnego i wiarygodnego mechanizmu zapobiegania nadmiernemu zadłużeniu i rozstrzygnięcia problemów dla strefy euro

Przed jakimkolwiek aktem ustawodawczym (w oparciu o art. 122, 125, 329 (wzmocniona współpraca) i 352 TFUE lub na podstawie dowolnej odpowiedniej podstawy prawnej) należy przygotować ocenę wpływu i studium wykonalności, które nie powinny trwać dłużej niż rok, mające na celu:

- ustanowienie stałego mechanizmu lub organu (Europejskiego Funduszu Walutowego) – po należytej analizie jego zalet i wad, trwającej nie dłużej niż rok – nadzorującego ewolucję zadłużenia publicznego i uzupełniającego pakt stabilności i wzrostu jako ostateczny mechanizm na wypadek sytuacji, w których rząd nie ma już możliwości finansowania rynkowego i/lub dane państwo członkowskie jest narażone na problemy związane z bilansem płatniczym; ten mechanizm lub organ musi opierać się na istniejących mechanizmach (Europejski Instrument Stabilności Finansowej, europejski mechanizm stabilizacji finansowej oraz europejski instrument wspierający w zakresie bilansu płatniczego) i obejmować jasne zasady, m.in. dotyczące następujących aspektów:
  - a) kryteria członkostwa, takie jak spełnienie minimalnych wymogów dotyczących krajowych przepisów/ instytucji budżetowych,

Środa, 20 października 2010 r.

- b) procedury podejmowania decyzji i finansowanie,
- c) warunki udzielania pożyczek wyjątkowych,
- d) monitorowanie,
- e) zasoby i uprawnienia;

taki mechanizm nie powinien ograniczać uprawnień organów budżetowych do ustalania budżetu UE na właściwym poziomie, zapobiegać pokusie nadużyć i powinien być spójny z zasadami i konsekwencjami w zakresie pomocy państwowej; należy również starannie ocenić, czy państw członkowskich nienależące do strefy euro mogłyby ewentualnie przystąpić do mechanizmu stabilizacji, na podstawie analizy poszczególnych przypadków i po spełnieniu uprzednio określonych kryteriów,

- poinformowanie Parlamentu Europejskiego o spodziewanych skutkach dla wiarygodności kredytowej UE:
  - a) utworzenie mechanizmu stabilizacji finansowej,
  - b) wykorzystanie pełnej linii,
- udzielenie wyczerpujących informacji na temat przepisów dotyczących wdrażania mechanizmu stabilizacji finansowej w odniesieniu do limitów wieloletnich ram finansowych (MFF); mając na uwadze ewentualne dalekosiężne konsekwencje budżetowe – dalsze zastanowienie się nad europejskim mechanizmem stabilizacji finansowej przed przyjęciem rozporządzenia w sprawie WRF,
- zaakceptowanie, że oba organy władzy budżetowej biorą udział w podejmowaniu decyzji dotyczących wpływu tego mechanizmu na budżet UE,
- przyznanie, że wszelkie ewentualne potrzeby budżetowe związane z tym mechanizmem powinny być finansowane za pomocą doraźnego przeglądu WRF w celu zagwarantowania na czas wystarczającego udziału organu władzy budżetowej.

Zalecenie 5: Przegląd instrumentów budżetowych, finansowych i podatkowych UE

Akt ustawodawczy/ studium wykonalności mają zostać przyjęte w terminie 12 miesięcy, a ich celem jest:

- sporządzenie oceny wykonalności (z uwzględnieniem charakteru, ryzyka i korzyści) w celu utworzenia w dalszej perspektywie systemu, w ramach którego państwa członkowskie mogłyby uczestniczyć w emisji wspólnych obligacji europejskich; w ocenie należy zawrzeć poszczególne alternatywy prawne i cele, takie jak długoterminowe finansowanie europejskiej infrastruktury i projektów strategicznych za pomocą obligacji z przeznaczeniem na projekty; należy przeanalizować atuty i słabości wszystkich wariantów, uwzględniając ewentualne pokusy nadużyć dla uczestniczących członków,
- umocnienie i aktualizacja – z myślą o celach strategii Europa 2020 – polityki spójności Unii w ścisłej współpracy z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI) w celu ograniczenia strukturalnych słabości, zlikwidowania różnic w dobrobycie i zwiększenia siły nabywczej i poprawienia konkurencyjności słabszych regionów gospodarczych, m.in. poprzez ułatwianie zaspokajania potrzeb w zakresie finansowania MŚP i ich pomyślnego udziału w rynku wewnętrznym,
- zaznaczenie, że niezależność Europejskiego Banku Centralnego ma istotne znaczenie dla stabilności gospodarki finansowej i wolnorynkowej w Unii Europejskiej,
- wezwanie do utrzymania wyraźnego rozdziału między polityką podatkową i polityką walutową, tak aby niezależność Europejskiego Banku Centralnego nie była zagrożona,
- opracowanie wspólnych zasad budżetowych dotyczących jakości wydatków publicznych (zarówno w odniesieniu do budżetów krajowych, jak i budżetu UE) oraz zbioru wspólnych strategii i politycznych i instrumentów mających na celu wspieranie strategii Europa 2020, przy jednoczesnym zrównoważeniu celów w zakresie dyscypliny budżetowej i umożliwieniu długoterminowego finansowania zrównoważonego zatrudnienia i inwestycji,

Środa, 20 października 2010 r.

- stworzenie wyraźnie określonych ram dla wznowienia wspólnych działań finansowanych, przez fundusze budżetowe UE i ze środków EBI, w celu dalszego stosowania efektu dźwigni w kolejnych wieloletnich ramach finansowych wobec funduszy budżetowych i w celu wykorzystania wiedzy fachowej EBI w zakresie inżynierii finansowej, jego zaangażowania w politykę UE i kluczowej roli odgrywanej przez niego wśród instytucji finansowych sektora publicznego i prywatnego, a także wzmocnienie roli EBI i funduszy spójności, w szczególności w okresie pogorszenia koniunktury gospodarczej,
- ustanowienie grupy wysokiego szczebla ds. polityki podatkowej pod przewodnictwem Komisji, zaopatrzonej w mandat do przygotowania, w ciągu jednego roku, planu działania dotyczącego strategicznego i pragmatycznego podejścia do kwestii polityki podatkowej Unii przy jednoczesnym zwracaniu szczególnej uwagi na zwalczanie oszustw podatkowych i rajów podatkowych, nadanie nowego impulsu kodeksowi postępowania w dziedzinie opodatkowania przedsiębiorstw – przy jednoczesnym poszerzeniu procedur przeciw nieuczciwej konkurencji podatkowej – rozwinięcie automatycznej wymiany informacji, ułatwienie przyjęcia reform podatkowych sprzyjających wzrostowi gospodarstwu oraz analiza nowych instrumentów. ta grupa wysokiego szczebla ds. polityki podatkowej powinna przeanalizować plan działań zewnętrznych UE – w szczególności w kontekście G20 – w sprawach podatkowych,
- ustanowienie działającej pod przewodnictwem Komisji grupy politycznej wysokiego szczebla, upoważnionej do zbadania potencjalnych zmian instytucjonalnych w ramach dotyczących się reform zarządzania gospodarczego, w tym możliwości utworzenia wspólnego skarbu europejskiego (ECT) w celu wyposażenia Unii Europejskiej we własne środki finansowe zgodnie z Traktatem z Lizbony, z myślą o ograniczeniu jej zależności od przekazywania środków krajowych,
- wzmocnienie jednolitego rynku przez wspieranie handlu elektronicznego i transnarodowego, uproszczenie procedur płatności online oraz harmonizacja instrumentów fiskalnych z myślą o wzmocnieniu zaufania konsumentów do gospodarki europejskiej.

Zalecenie 6: Regulacja i nadzorowanie rynku finansowego z wyraźnym aspektem makroekonomicznym

Akt ustawodawczy, który ma zostać przyjęty, powinien mieć na celu:

- zapewnienie zgodności wszelkich inicjatyw ustawodawczych dotyczących usług finansowych z polityką makroekonomiczną, aby zagwarantować niezbędną przejrzystość i stabilność rynkową, a w konsekwencji wzmocnić zaufanie do rynków finansowych i pobudzić rozwój gospodarczy,
- propagowanie metod osiągania spójnej realizacji wymogów kapitałowych II filaru w odpowiedzi na bańki cenowe obejmujące określone składniki aktywów lub na problemy związane z podażą pieniądza,
- regulowanie wzajemnych powiązań między rynkami finansowymi i polityką makroekonomiczną, aby zapewnić stabilności, przejrzystość i odpowiedzialność oraz ograniczyć czynniki zachęcające do podejmowania nadmiernego ryzyka,
- regularna ocena ewolucji cen aktywów oraz wzrostu akcji kredytowej w państwach członkowskich oraz ich wpływu na stabilność finansową i zmiany rachunku bieżącego, a także realne efektywne kursy wymiany w państwach członkowskich,
- przyznanie europejskim organom nadzoru wyłącznych uprawnień w zakresie nadzoru nad dużymi transgranicznymi instytucjami finansowymi,

Zalecenie 7: Poprawa wiarygodności danych statystycznych UE

Akt ustawodawczy, który ma zostać przyjęty, powinien mieć na celu:

- zapewnienie ścisłej realizacji uzgodnionych zobowiązań politycznych w dziedzinie statystyki,
- rozszerzenie uprawnień dochodzeniowych Komisji (Eurostat), w tym takich jak kontrole na miejscu bez wcześniejszego ostrzeżenia oraz dostęp do wszystkich informacji rachunkowych i budżetowych – w tym posiedzenia z udziałem osób lub agencji zaznajomionych z tymi sprawami, takich jak niezależni ekonomiści, organizacje biznesowe i związki zawodowe – służących do oceny stanu finansów publicznych; w stosownych przypadkach środkiem tym powinno towarzyszyć zwiększenie jej zasobów budżetowych i kadrowych,

Środa, 20 października 2010 r.

- wymaganie od państw członkowskich dostarczania Komisji (Eurostat) danych zgodnych z zasadami statystycznymi określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej ⁽¹⁾,
- wymaganie od państw członkowskich podania, które dane przekazane Komisji (Eurostat) są poparte raportem niezależnego biegłego rewidenta,
- ustalenie kar finansowych i pozafinansowych za dostarczanie danych statystycznych niezgodnych z zasadami statystycznymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 223/2009,
- dokonanie przeglądu konieczności większej harmonizacji danych odnoszących się do proponowanych w niniejszym załączniku ram zarządzania gospodarczego; w szczególności zapewnienie odpowiedniej jakości ram dla europejskich danych statystycznych niezbędnych do poprawy ram analitycznego nadzoru, w tym tabeli wyników, dla skutecznego wielostronnego nadzoru w ramach zalecenia 1,
- harmonizacja danych na temat finansów publicznych w oparciu o ujednoczone i przyjęte na całym świecie metody rachunkowości,
- zapewnienie spójnego i otwartego ujawniania niektórych zobowiązań pozabilansowych, w szczególności w odniesieniu do przyszłych płatności potrzebnych na wypłatę świadczeń emerytalnych w sektorze publicznym i na realizację długoterminowych umów zawartych z sektorem prywatnym, a dotyczących leasingu lub zapewniania infrastruktury publicznej.

Zalecenie 8: Poprawa zewnętrznej reprezentacji Unii w dziedzinie spraw gospodarczych i walutowych

Akt ustawodawczy (oparty na art. 138 TFUE), który ma zostać przyjęty, powinien mieć na celu:

- dążenie do porozumienia w sprawie reprezentacji strefy euro/ UE w MFW oraz w stosownych przypadkach w innych odpowiednich instytucjach finansowych,
- dokonanie przeglądu ustaleń dotyczących reprezentacji strefy euro/ UE w innych organach międzynarodowych pod kątem stabilności gospodarczej, monetarnej i finansowej,
- w duchu postanowień TFUE włączenie procedury mającej na celu pełne informowanie i zaangażowanie Parlamentu Europejskiego przed przyjęciem decyzji zgodnie z jego art. 138,
- ustanowienie jasnego i ukierunkowanego międzynarodowego planu działania strefy euro/UE, który zagwarantuje równość warunków na poziomie międzynarodowym w unijnym planie działania dotyczącym regulacji i nadzoru w dziedzinie podatków, walki z oszustwami i finansów,
- równocześnie ze środkami, które mogą i powinny zostać podjęte możliwie jak najszybciej w obecnych ramach instytucjonalnych, zainicjować refleksję w celu określenia ograniczeń tych ram i stworzenia możliwości reformy traktatów pozwalającej na wprowadzenie mechanizmów i struktur niezbędnych do osiągnięcia spójnego i skutecznego zarządzania gospodarką, jak również realnej konwergencji makroekonomicznej pomiędzy państwami członkowskimi strefy euro a państwami członkowskimi UE w ogóle.

⁽¹⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164.